

KOČEVSKI SLOVENEK

Izhaja vsakoga 5., 15. in 25. dne v mesecu; če je na tak dan praznik, dan prej. — Pos. štev. 1.— din.; letna naročnina 30 din., v zamejstvu 60 din. — Poštno-čak. rač. št. 17.785
Oglasi po ceniku. — Izdaja konz. lista, čigar predst. je Karel Škulj, župnik v Dol. vasi pri Ribnici. — Urednik Andrej Struna, Kočevje. — Tiska tiskarna J. Pavliček, Kočevje

Naše čestitke

Željno se ozira zbegano človeštvo v teh dneh po znamenjih, ki naj napovedo, da se bliža rešitev iz strašne negotovosti, ki je zajela že vso Evropo, pa tudi že druge celine. Manjše države gledajo s strahom, kako izginjajo njihove vrstnice v žrelu večjih, mali narodi trepetajo v strahu, kdaj pridejo na vrsto in postanejo sužnji nasilnih in brezobzirnih mogočnjakov, saj danes je zopet doba, ko vlada samo moč in pest, vse moralne vrednote, pravica, resnica, plemenitost, obzirnost se zdi, da so zatonile. Ni čuda, da so v naši državi Jugoslaviji Slovenci, Hrvati in Srbi s takim zanosom in s takim veseljem uporabili priliko rojstnega dneva 28. aprila Nj. Vis. kneza namestnika Pavla, da prvemu namestniku mladega kralja Petra I. izrazijo pristrčno zahvalo za njegovo previdno in vsestransko uspelo vodstvo naše države, ki živi v polnem miru ob strašnem bojnem ognju v Evropi, obkrožena od strašnih jeklenih pošasti, ki čakajo, kdaj bruhnejo svoj pekel na ubogo zbegano človeštvo. V knezu namestniku vidimo vsi narodi Jugoslavije modrega državnika in priznavamo vsi odkritosrčno: „Brez njega na tem odgovornem mestu pri državnem krmilu v tem času bi naša država imela zdaj že težke trenutke in velike preizkušnje.“

Sin velikih Karadjordjevičev, obdarjen z velikimi zmožnostmi uma in srca, vzgojen v strogo narodnem duhu, izučeni v visokih študijah, razgledan že v mladosti v širnem svetu, upoznan že zgodaj z vsemi evropskimi vladarskimi dvori, od slavnega svojega strica, kralja Petra Osvoboditelja uveden v državniške posle, od prerano umrlega svojega bratranca kralja Aleksandra I. vpečen v vse potankosti našega državnega življenja in ustroja in upoznan z vsemi načrti dalekovidne državne politike našega pokojnega vladarja, je bil knez namestnik Pavel kot od božje previdnosti pripravljen, da zgrabi ob strašnem udarcu 9. oktobra 1934, ko je za vedno omahnil na Francoskem kralj Aleksander — krmilo naše države v času, ko je pol Evrope že mislilo, da se bo njen čolnič razbil in da bomo Slovenci in Hrvati postali plen naših zemlje lačnih sosedov, Srbi pa da gredo zopet za meje nekdanje stare Srbije. Globokoverni knez, zaupač v božjo previdnost, je sprejel nase težko nalogo, ki mu jo je določil umrli kralj v svojem testamentu, s trdno voljo, da ohrani mlademu kralju neokrnjeno dedščino njegovih očetov, narodu pa skupni dom Jugoslavije. Ta naloga je bila takrat tako težka, da bi jo le izredno sposobna moč mogla izvršiti. Po šestih letih vodstva države priznajo vsi narodi v Jugoslaviji in vsa evropska javnost, da je bil knez namestnik princ Pavel za to nalogo nad vse srečno izbran. Naj navedemo sodbo lista, ki je pisan izven naše države gotovo nepristransko: „Dnes“, bolgarski list, priznava velike zasluge knezu namestniku za notranjo ureditev Jugoslavije in okrepitev veljave in ugleda naše države v inozemstvu, češ, da je Jugoslavija pod njegovim vodstvom prebrodila vse težave ter dosegla vedno večji napredek. Bolgarski list „Večer“ piše: „Po tragični smrti kralja Aleksandra je dokazal ves jugoslovanski narod neomajno zaupanje v bodočnost države ter je videl v osebi

Nj. Vis. kneza namestnika Pavla najvarnejše zagotovilo, da bo prebredel najtežje čase.“ Enako in še bolj izrazito priznanje velikih sposobnosti in zaslug kneza namestnika so prinesli časopisi skoro vseh držav v Evropi, posebno pa še nemški in italijanski. In po pravici! Njegova resnična ljubezen do vseh narodov v državi je omogočila izvršiti sporazum s Hrvati, ki je bil tako zelo potreben za našo državo. To delo je bilo tem večje vrednosti, ker pri njem ni sodelovala sila, nobena strankarska sebičnost, ampak je bilo spočeto in dovršeno v duhu svobodnega sporazuma iz duše ljudstva samega kot njega najnujnejša zadeva in zahteva, ki tvori podlago za nadaljnje delo v ostalih predelih države. Bojni vihar, ki je zatulil nad Evropo, je našel Jugoslavijo eno, kot je izrazil predsednik vlade g. Cvetković: „Vsak napad na naše meje nas bo našel pripravljen.“ In kot je izrazil član vodstva hrvatske stranke HSS dr. Krnjević: Med drugim je dejal: „Potrebna nam je sloga tudi zaradi zunanjega položaja. Ne smemo pa biti slepi za tisto, kar se v Evropi dogaja. Razmere so se tako razvile, da nikjer ni več nobene mednarodne pravne varnosti. Videli ste, kako so države — nek, trih dneh izginile. Nam, hrvatskemu narodu, se to ne sme zgoditi... So ljudje, ki govorijo o naših krajih, češ da niso osvobodjeni. Ti bi hoteli nad našimi kraji zagospodariti. Bili so celo nesrečni sinovi hrvatskega naroda, ki so želeli, da bi k nam prišel tujec in nas osvobodil. Toda mi vemo, kaj to pomeni, kadar nas pride kdo osvobojati. Vemo, kako nam je bilo in kako smo trpeli, preden smo se osvobodili tega „osvobojenja“. Mi smo za svobodo. In nihče nima pravice biti izdajalec svoje domovine. Kdor pa hoče, da bi prišel k nam tujec, ta je izdajalec, ki z njim ne smemo imeti ozira. Mi nismo za vojno, mi smo nevtralni. Toda, če pride kdo, ki nam bi skušal kaj vzeti ter napasti našo zemljo, se bomo borili, kakor so se naši pradedi.“

In le notranja okrepitev naše države je mogla biti podlaga za uspešno vodstvo zunanje politike, ki danes zahteva celega, močnega, prožnega, uvidevnega, umirjenega in visoko naobraženega državnika. Kot en sam napačen ali prenagljen gib z vajeti spravi voznika, konje in voz v prepad, tako tudi ena sama nepremišljena poteza, ena sama nepravilna beseda sprazi danes lahko celo državo v pogubo. Iz izjav raznih tujezemskih politikov je brati, da mnoge države nam zavidajo srečno zunanjo politiko, ki v sedanjem bojnem vrtilcu v Evropi ni pustila naše države še v noben nevaren kolobar. Druge niso tako srečni. Saj vemo, kako v tej in oni državi narodi z nevoljo prijemajo za meč. Oh, ko bi Bog podprl našega ljubljenelega kneza Pavla in njegove sodelavce v tem delu! Noben spomenik ne bo lepši kot globoko zasidrana odkritosrčna hvaležnost v srcih jugoslovanskih narodov, ki nikdar ne bodo pozabili svojega rešitelja.

Mi Slovenci pa še posebno v veselju praznujemo življenski praznik Nj. Vis. kneza namestnika, saj vemo, kako on ljubi našo slovensko zemljo, ki si jo je izbral za svoje bivališče, ko rabi odpočitka in oddiha, na lepem Gorenjskem, na Brdu. Slovenci vemo, kako ljuba je knezu namestniku Pavlu slovenska beseda, uverjeni pa smo tudi, da je tudi on prepričan o slovenski ljubezni, vda-

nosti in zvestobi visoki kraljevi hiši, Njegovemu kraljevemu Visočanstvu in lepi Jugoslaviji. Neprisiljena ljubezen, odkritosrčna zvestoba ljudstva je najtrdnější branik države in kralja. Ljubi Bog naj obdari kneza namestnika Pavla na nadaljnji življenski poti, ko stopa v 48. leto svoje starosti s krepkim zdravjem, z vso srečo in polnimi uspehi! Bog daj!

Rojstni dan

Nj. Vis. kneza namestnika

Nj. Vis. knez namestnik Pavle je v nedeljo dne 28. t. m. praznoval svoj 47. rojstni dan. Ob tej priložnosti so vsi jugoslovanski dnevniki priobčili njegovo življensko pot. V dobi, v kakršni živimo danes, ves jugoslovanski narod čuti svojo dolžnost, da se mu zahvali za njegovo važno vlogo na krmilu naše države.

Ves jugoslovanski narod se pridružuje čestitkam z željo, da bi ga Bog ohranil še dolgo vrsto let, da bi budno čuval nad našo domovino in mladim kraljem in še dalje tako spretno in preudarno vodil državno krmilo, dokler naš mladi kralj ne zasade svojega odgovornega mesta.

Kaj je to „Komintern“?

3

„Profintern“ ali internacionala za sindikate ukazuje svojim organom nalogo, da prav posebno pazijo, kje bi se dala napraviti stavka delavcev, in da se ta stavka tudi izvede, čeprav vedo, da se ne bo posrečila. Na ta način povzročajo med delavstvom nezadovoljstvo in revolucionarni duh ter pripravljajo pot komunizmu.

Prosluli predsednik „Kominterne“ Zinovjev je rekel: „Mladina je najvažnejši činitelj, ki bo odločil o sovjetski svetovni revoluciji.“ Zato je „Komintern“ osnovala posebno internacionalo za mladino, ki jo je nazvala „Komunistični sojus molodjoji“ ali skrajšano „Komsomol“. Ta je najstrašnejše orožje „Kominterne“. Namen te internacionale je, z vsemi sredstvi širiti med mladino komunistično mišljenje. Razen knjig izdaja nebroj letakov, ki se nenadoma pojavijo sedaj tu, sedaj tam, zlasti pa na raznih šolskih zavodih, tako tudi po naših univerzah.

Misli in ideje, ki jih širijo med mladino „Komsomolci“, so strašne. Izpovedujejo gesla in načela, da se morajo gabit vsakemu človeku, ki ima vsaj nekaj smisla za moralo. Zavedajo se, da morajo v mladih srcih uničiti vero v Boga in posmrtno življenje. Zato širijo z vsemi sredstvi strup brezboštva in ubijajo čut za moralo pri mladini. Žena že omenjenega Zinovjeva pravi: „Ljubezen do staršev je škodljiva in dete, ki je vzgojeno doma, je protisocialno. Družino je treba nadomestiti s komunistično stranko, da uničimo škodljivo ljubezen do staršev, ker vzgaja ta ljubezen iz dece sebičnosti.“ Lunčarski, komisar za prosveto, pa kliče: „Doli z ljubeznijo do bližnjega! Nam je potrebno sovražstvo!“ Znana komunistinja piše v „Pravdi“ z dne 24. marca 1925: „Vsak mlad komunist dijak, delavec itd. je prepričan, da mora in mora zadostiti svojim spolnim pohotnostim. To načelo je nekaj, o čemer se sploh ne da razpravljati. Spolna vzdržljivost je buržujska sodba! Vsaka komunistinja — dekle, na katero se ozre oko teh mladeničev, se

Banovinska skupščina mladine JRZ

V nedeljo dne 16. junija bo v Ljubljani mladinsko politično zborovanje združeno z obnim zborom MJRZ. Ta dan se bo v naši prestolnici zbrala slovenska mladina, da izpove svojo neomajno vdanost kralju, svojo zvestobo narodnemu voditelju ter svojo odločno voljo stati na straži domovine. V teh težkih časih je še bolj kot kdajkoli potrebno, da je vsa narodno zavedna slovenska mladina strnjena in enotna ter da z optimizmom zre v našo narodno in državno bodočnost.

Že danes opozarjamo vse krajevne organizacije MJRZ, da začno z živahnimi pripravami za udeležbo na ta veliki zbor slovenske mladine.

Banovinski odbor MJRZ

mora brezpogojno pokoriti, drugače bo obsojeno za buržujko in je za njo nedostojno, da nosi komunistično ime". Razumljivo je, da komunisti izrabljajo razvojno dobo mladega človeka, ko je mladina za vsako stvar najbolj sprejemljiva.

Na zadnjem kongresu „Kominterne“ so mnogo razpravljali o katoliških organizacijah. Ta programna točka „Kominterne“ si je zastavila vprašanje, kako bi v te katoliške organizacije spravili svoje tajne agente, ki bi članstvo istih pridobili za komunizem. Nekateri komunistični predstavniki so predlagali večjo versko strpnost v Sovjetski Rusiji, da bodo pod to pretvezo lahko vtihotapili svoje ljudi v katoliške vrste.

V zadnjih časih so „Kominterne“ in njeni odseki prišli v zelo težaven položaj. Ruski komunisti, ki so metali v svet razna mirovna gesla in vedno zatrjevali, da so poborniki miru na svetu in zaščitniki malih narodov, so na okruten, barbarski način navalili na mali, miroljubni finski narod. Z orožjem v roki so napadli državo, ki je gospodarsko kakor socialno vseskozi vzorno urejena. Z brezobzirnimi napadi na razne dobrodelne naprave in civilno ljudstvo Sovjeti jasno povedo, da jim je neznan vsako mednarodno in tudi naravno človečansko pravo. Ob priliki španske državljanske vojne so bili voditelji „Kominterne“ tisti, ki so z denarjem in vojnim materialom podpirali španske komuniste, da so lahko vodili krvavo borbo proti lastnim bratom. Iz tega razvidimo, da možje okoli „Kominterne“ na eni strani navidezno propagirajo za mir; na drugi strani pa more nedolžne ljudi kar v masah in prelivajo kri v potokih.

Ogledali smo si v glavnem delo in ustroj „Kominterne“, tiste zloglasne ustanove, ki

naj ves svet požene v splošno krvavo revolucijo. Širili so tudi že pri nas pogubonosni komunizem, širijo ga in ga še bodo. Tudi pri nas se že dobe ljudje, ki upajo, da bo prišel Stalin in jim ustanovil „Slovensko sovjetsko republiko“; toda vedo naj: pot je mogoča le ena in to branimo mi zavedni Slovenci in odločni katoličani.

(Konec.)

Notranji pregled

Najvišje ogrsko odlikovanje N. V. knezu namestniku Pavlu

Madžarski listi so sporočili, da je bilo knezu namestniku Pavlu podeljeno najvišje madžarsko odlikovanje „za zasluge“ na biserni ovratnici. Zadnje čase se vedno bolj kaže, kako se stiki med Madžarsko in Jugoslavijo vedno bolj poglabljajo, kar vsekakor dobro služi mirovnemu namenu.

Volitve na Hrvatskem - Dragiša Cvetkovićev oklic na Srbe

V domači strankarski politiki je treba omeniti najprej občinske volitve na Hrvatskem, kjer bosta HSS in SDS složno nastopili. Predsednik vlade Dragiša Cvetković pa je oni dan, ko se je mudil v Zagrebu, izdal poseben oklic na Srbe v banovini Hrvatski, kjer jih pozivlje, naj strnjeno nastopijo ter naj volijo v občinske zastope može, ki jih bo Srbom na Hrvatskem on priporočil. Glasovi so se sicer razširjali o nekaki koncentracijski vladi, vendar pa hrvatski listi HSS izrekajo misel, da bi bila taka koncentracija brez pomena, dokler se stranke v glavnih zadevah ne zedinijo.

Hrvatski voditelji za Hrvatsko in Jugoslavijo - „Kot levi se bomo borili“

Pač pa hrvatski politični voditelji dajejo odločne izjave za Jugoslavijo ter s tem v zvezi hrvatski listi naglašajo, naj se nihče ne moti pri presoji hrvatske politike. Hrvati se bodo za Hrvatsko in Jugoslavijo borili kakor levi, če bo treba.

Visokošolsko dijaštvo proti komunistom v Belgradu

V Belgradu, kjer so komunistični dijaki strahovali vse visokošolsko dijaštvo, je zdaj nastopil preobrat. Vse stranke so pozvale svoje člane, naj nastopijo zoper komuniste. In res so dijaki že nekaj klubov in odborov iztrgali iz rok komunistov.

Plačajte naročnino!

taborila francoska divizija pod generalom Palombinjem. Pri nekem takem pohodu so bili Avstrijci tako srečni, da so pred očmi sovražnika, ki je štel nad 3000 mož, vjeli enega častnika in 70 mož ter jih privedli v Lašče. (Mitt. d. h. Ver. 1859, 57.)

Dne 14. septembra 1813. je francoski general Pino dirigiral svojo divizijo iz Ljubljane proti Ribnici. Tudi italijanski podkralj Evgen jo je mahnil do Turjaka, misleč prodreti do Kočevja. Namen je bil jasen: hotel je priti čez Kočevje Avstrijcem pri Novem mestu za hrbet ali pa one Avstrijce, ki so bili na Reki in Notranjskem odrezati od Karlovca (Mitt. d. h. Ver. 1851, 73), odkoder je operirala avstrijska vojska čez Kočevje in Ribnico. Nakana pa se ni posrečila.

Medtem so hoteli Francozi za vsako ceno prodirati iz Ljubljane, kamor so bili potisnjeni, ob Dolenjski cesti proti Višnji gori, pa so bili vselej krvavo odbiti. Da je mogel ostati italijanski podkralj Evgen v zvezi z generalom Palombinjem, ki je stal pri Cerknici, je moral tvegati napad z vso močjo. Napad se je izvršil v okolici Šmarja. General Rebroyč je omahnul ter moral zapustiti svoje postojanke pri Šmarju in Gumnišču in se dne 20. septembra umakniti, da je kril Rebroyčev črto. General Palombini, ki je stal nad Cerknico in Studencem na Blokah, je prodril že 20. septembra proti Laščam. Stotnik Benko je v Laščah takoj dobil vest o prihodu Francozov. Nekaj Francoskih loycev (shasseurs) je prišlo k mairu v Karlovcu pri Laščah ter naročilo za pri-

Varčevanje z mesom in moko - dva brezmesna dneva - navodila za krušno moko

Te dni je bila izdelana ter bo kmalu objavljena uredba, ki določa varčevanje z mesom in moko. V ta namen je vlada uvedla dva brezmesna dneva: V ponedeljek in petek mesarji ne bodo smeli sekati mesa. V javnih obratih, gostilnah in kuhinjah ta dva dneva ne bodo smeli gostom dajati mesnih jedil. Poleg tega je z uredbo omejeno klanje živine. Prepovedano je poslej klati prešiče, ki so stari manj ko šest mesecev, ter teleta, ki niso stara še po eno leto. Tudi glede mletja krušne pšenične moke bodo izdana nova določila, katerih se bo moral držati vsakdo, če ne, bo sedel do 30 dni v zaporu ali pa bo plačal do 50.000 dinarjev globe.

Poročajo

Kočevje. Novi župnik in dekan v Kočevju. V nedeljo 28. aprila se je neopaženo ustavljal avto okoli 9. ure pred župniščem. Pripeljal se je novi g. župnik in dekan duh. svetnik Peter Flajnik. Prebivalstvo za prihod ni vedelo. Kmalu na to so se pričeli zbirati farani pred cerkvijo, da popeljejo svojega župnika v cerkev. Zbrala se je šolska mladina. Deklice s cvetjem v roki in belo oblečene so stale v pričakovanju v pozdrav. Ob župnišču pa so bili zbrani zastopniki uradov in ustanov ter kočevske občine. Vsa mesto je bilo v zastavah, cerkev, trg in župnišče svečano okrašeno.

Ob določenem uri se prične pomikati ob gostem špalirju občinstva svečan sprevoz v cerkev. Križarji, klarisinje, Marijine družbe itd. Za zastopniki uradov v spremstvu mnogih duhovnikov ob desni strani komtourja-priorja Nemškega viteškega reda g. Valerijana Učaka je stopal novi g. dekan. Pri cerkvi ga je pozdravila mladenka in mu izročila šopek rdečih nageljnov.

V cerkvi so zabučale orgle, zadonela je pesem: „Tebe o Bog hvalimo“. Nato pa je imel slavnostni govor prior Nemškega viteškega reda g. Učak, ki je v krasnih besedah prikazal vernikom pomen slavnosti.

Novi g. dekan pa je prvič bral sv. mašo ob veliki asistenci.

Novemu g. dekanu želimo na tem težkem mestu obilo božjega blagoslova pri delu v blagor župljanov.

Ribnica. V četrtek, na sv. Marka god, je sprejela ribniška fara svojega novega župnika g. Demšarja, ki je bil isti dan imenovan od Prezvzišenega za duhovnega svetnika in dekana ribniške dekanije. Sprejem je bil zelo slovesen. Trg je bil odet v zastavo in slavoloke, župljano,

hodnji dan 4000 porcij kruha in mesa. Stotnika Berko in Sterkovič sta se morala pred premočjo francoske divizije umakniti iz Lašče (Mitt. d. h. Ver. 1859, 58).

V torek dne 21. septembra ob 10. uri dopoldne so vkorakale sovražne kolone, močne 4000 mož, pod generalom Palombinjem v Lašče s tremi topovi. Utaborili so se v okolici in so z dvema stotnijama zasedli hrib sv. Roka. V Ribnico to pot Francozi niso prodrli, ker so nameravali korakati skozi Dobrepolje na Krko proti Žužemberku. V Laščah je bil glavni stan s tremi generali in štabom. Župnišče je zasedel komandant divizijski general Palombini s 25 konji in služabniki. Župnijski vikar Jakob Pušavec ga je sredi vasi spoštljivo sprejel, in general Palombini ga je vprašal po njegovi službi in kje da so maire in njegovi adjunkti. Ker ni bilo nikogar na spregled, pravi general vikarju: „Vi ste sedaj župnik, maire in adjunkt obenem! Od vas zahtevam 4000 porcij kruha, mesa ter krme za konje.“ Ko je vikar odvrnil, da je zaenkrat preskrbljeno za meso, kruh pa se more oskrbeti šele jutri, je general nad njim zarežal: „Preskrbite takoj meso, za drugo bom skrbel jaz!“ Pripeljali so takoj Laščani osem volov, obenem pa se je za drugo hrano jelo puniti po vasi, ker je bilo dovoljeno vsakemu vojaku, da si sam ugrabi, česar potrebuje. Strah in zmešnjava med prebivalstvom je bila splošna. Samo župnišču, kjer je bil nastanjen komandant, so morali prizanesti. (Mitt. d. h. Ver. 1859, 58.)

† Dekan Anton Skubic:

6

Zgodovina ribniške župnije in franc. okupacija

Francozi so se morali umikati iz ribniške in velikolaške doline do Blok in Cerknice. Zakaj ravno ribniška dolina bi bila dokaj nepripravna za obrambo. Dne 5. septembra v nedeljo popoldne ob treh, ko je bila ravno končana popoldanska služba božja v Velikih Laščah, je že dospelo v Lašče devet Radeckijevih huzarjev z enim častnikom. Ta je prosil velikolaškega župnijskega vikarja Jakoba Pušavca, naj mu pove imena sosednjih krajev, češ da mu je poleg ribniškega dekana Bonaventure Humlja samo on znan kot avstrijsko misleč mož, ter je nato s svojim moštvom odjahal proti Turjaku, na večer pa se je vrnil v Lašče. V Ribnici ni bilo nobenega Francoza več, zato so imeli cesarski oddelki prost prehod s Hrvatskega sem. Dne 6. septembra je dospela v Lašče stotnija Šentjurcev (St. Georges Grenzer) pod stotnikom Benkom, naslednji dan pa druga pod stotnikom Sterkovičem. To so bili oddelki brigade generala Živiča, ki je imel dospeti kmalu s Hrvatskega, ter so prišli čez Kočevje in Ribnico in se utaborili na prostem pri Laščah do 20. septembra, dočim so bile njihove predstraže postavljene do Turjaka ter so pohajale do Cerknice, kjer je na neki višini

in okoličanov pa se je sredi delavnega dneva zbralo nad vse pričakovane veliko. Pri sprejemu je bilo zastopano tu bivajoče vojaštvo po svojem poveljniku, ljubeznivem polkovniku g. Paji in g. podpolkovniku. Pozdravov je bilo od strani zastopnikov in od raznih organizacij toliko, da so se v malih presledkih vrstili od občinske hiše do cerkve. Novi župnik in dekan je prišel v spremstvu mnogoštevilne duhovščine in je podelil župni cerkvi blagoslov, zvečer pa so mu krščanske organizacije pripravile lep pozdrav s pesmijo in razsvetljavo. Naslednjo nedeljo 28. aprila je bil novi župnik s slovesno službo božjo in cerkvenim govorom ribniškega rojaka prof. dr. Trdana uveden v duhovno pastirstvo župnije in dekanije. Novemu g. dekanu želimo obilo božjega blagoslova na vseh poljih udejstvovanja!

Glažuta. Kaj pa to? Pred štirimi leti je bila savska banska uprava ustanovila v Glažuti slovensko šolo za tamošnjo delavsko naselbino. Glažuta spada v občino Drago, v srez Čabar, in s tem v banovino Hrvatsko. Šole so bili zelo veseli otroci in starši, kar so na razne načine pokazali. Največ se je trudil za ustanovitev te šole takratni župnik v Grčaricah g. Rozman Josip. Šole v Glažuti do tedaj še ni bilo nikoli. Le ga. grofica Auersperg, po rodu Nemka, je iz lastne vzpodbude poučevala otroke v slovenskem jeziku, videč zaostalost mladine. Šolskih otrok je včasih več, včasih manj, kakor pač v delavskih družinah, ko se družine priseljujejo in odseljujejo. Pred dobrim tednom pa je prišel od banske uprave v Zagrebu odlok, da se sedanja učiteljska moč prestavi in s tem šola preneha. Odlok se je izvršil takoj in dva meseca pred koncem šolskega leta se je šola zaprla, otroci pa so brez pouka. „Slovenska straža“ na Kočevskem se je nemudoma zavzela za šolo in odposlala svojega in prizadetih staršev zastopnika sreskemu načelniku v Čabar in pristojnemu šolskemu nadzorniku, ki sta izjavljala, da se bo šola prihodnje leto nadaljevala, a vzroka, zakaj je šola prenehala, nismo izvedeli. Kaj naj bo ta ukrep široke avtonomije Hrvatske za Slovence, živeče pod njeno oblastjo, znamenje za take blagodate? Kako je šola v Glažuti potrebna, naj govori samo to dejstvo, da je samo v oni hiši šest oseb nepismenih in izmed teh nekaj takih, ki odhajajo že k vojakom. Slovenci! Bomo pustili ta kulturni udarec našim revnim rojakom, delavcem v Glažuti v veljavi? Ne! Šola se mora nadaljevati! To dejstvo pa je nov dokaz, kako nujno potrebno je, da prideta občini Draga in Osilnica nazaj k Sloveniji.

Vel. Lašče. Drzen roparski napad pri Ponikvah. Dne 1. maja t. l. se je vršil v Dobropoljah običajni vsakoletni sejem, na katerega se je odpravil tudi posestnik iz Vel. Lašč Josip Žužek, z namenom, da si kupi par volov, ki jih potrebuje pri svojem gospodarstvu. Ker je pa dogon živine precej oviralo deževno vreme, ni bilo iste mnogo na sejmu, tudi Žužek ni sklenil zaželjene kupčije. Sredi popoldneva se je peš vračal domov po bližnjici, ki veže vas Ponikve

Duhovno berilo

V prelepem pismu na svojega državnega tajnika, kardinala Maglioneja, naroča sv. oče papež Pij XII., naj za Marijin mesec majnik določi posebne molitve za mir.

Očelovo srce krvavi, ko gleda strašno vojno, njene nepreračunljive izgube in trpljenje. Zgraža se nad že izvršenimi strahotami, trepeče, da ne bi silna nesreča postala še večja, ko bi bili še drugi narodi potegnjeni v grozni vrtinec gorja in uničevanja.

Zvesti pastir pripoveduje, kaj vse je storil, da bi bil preprečil nesrečo: nobenega človeškega sredstva in nobene človeške pomoči ni opustil, da bi odstranil nesrečo, ki nas zadevajo druga za drugo. Ali, ko je vsaka človeška pomoč in vsako drugo sredstvo odpovedalo, stavlja sv. oče vse svoje upanje pred vsem v Tistega, ki edini vse premore, ki v svoji roki drži svet in v čigar oblasti je usoda narodov in duh in volja njihovih voditeljev.

Ker pa je po besedi sv. Bernarda „volja božja, da vse dosežemo po Mariji“, opominja sv. oče svoje otroke, naj se vsi zatečejo k Mariji. K njenemu oltarju naj prinašajo svoje prošnje, svoje solze in svoje bridkosti, ter naj si od nje izprosijo pomoči in tolažbe. To, kar so naši predniki, po pričevanju zgodovine, v nevarnostih in kritičnih časih vedno z uspehom delali, — n. pr. v bitki pri Lepantu leta 1571., je preje zmagala molitev nego orožje — to delajmo vztrajno po njihovem zgledu tudi mi v današnji preiskušnji, ki nas teži.

Posebno zaupanje stavi sv. oče v molitev nedolžnih otrok. Ti naj po njegovih želji napolnjujejo Marijina svetišča, naj na kolentih in s povzdignjenimi rokami skupaj s prošnjami darujejo tudi cvetlice, saj so sami cvetlice v skrivnostnem vrtu sv. Cerkve.

Tako lepo, tako nežno more govoriti le namestnik največjega detoljuba — Jezusa.

Poslušajmo glas sv. očeta, zlasti otroci naj ga poslušajo, zgrinjajmo se okrog šmarničnih oltarjev, dvigajmo svoja srca in svoje glasove k pomočnici kristjanov in kličimo iz dna duše: „Kraljica miru, prosí za nas!“

z Vel. Laščami ter vodi skozi samotni gozd „Boštjanc“, kateri se razprostira prav do velikaške železniške postaje. V neposredni bližini za vasjo Ponikve pa plane ob belem dnevu na nič hodega slutečega Žužka maskiran neznanec, ki ga je po krajšem ruvanju z močnim udarcem na glavo podrl na tla in mu izmaknil iz notranjega žepa listnico z 8100 din in nato pobegnil v goščavo. Po opisu napadenega Žužka je bil ropar visoke suhljate postave, oblečen v rujavkasto obleko. Obraz je imel maskiran s črno krpo.

Grčarice. Roparji v Grčaricah. V noči od 26. na 27. april so neznani roparji okradli dva posestnika. Pri dveh so bili pa prepojeni. O-

kradena pa sta Mihič Janez, posestnik št. 1, ki so mu o'nesli skoraj vso žensko in moško obleko in tudi veliko bele moke. Škoda gre v lepe tisočake. Vlomili so mu v zadnjo sobo skozi zamreženo okno. Posestniku Križu Janezu iz št. 27 so odnesli vse svinjsko meso in slanino in še druge drobnarije. Ima tudi precej škode. Poskusili so tudi pri Činklu Rudolfu, gostilničarju in trgovcu št. 29, in Šaferju Karlu, posestniku št. 13, pa tudi v Riglerjevo trgovino so mislili poskusiti vlomiti. Oblast vlomilce zasleduje.

Mozelj. Na praznik Vnebohoda je Prosvetno društvo priredilo zanimivo predavanje g. dr. Eržena, profesorja v Kočevju. Poleg zabavnih priveditov, kar so naše igre, moramo gojiti tudi še drugo prosvetno delo. Zato je prav, da se vsi domači in okoliški Slovenci odzovejo takemu vabilu.

„Slovenska Straža“ je pretekli teden razdelila po en vagon koruze po znižani ceni slovenskim družinam. V kratkem dobimo nadaljno pošiljko koruze in tudi še en vagon bele moke. To sporočamo onim, ki sedaj niso prišli na vrsto.

Stara cerkev. Z binkoštno nedeljo se začne v Stari cerkvi sv. misijon. Prav je, da po dolgem času spet enkrat obnovimo globlje versko življenje, ki nam bo edino dajalo moči v teh težkih in resnih časih. Slovenske pridige bodo: na binkoštno nedeljo popoldne ob 3. uri. Na binkoštni ponedeljek ob 6. uri zjutraj in potem čez teden vsak dan ob pol 6. uri popoldne. V nedeljo 19. maja bo pa popoldne ob 4. uri zaključna slovenska pridiga.

Draga. Dne 16. maja t. l. bodo pri nas občinske volitve, ki utegnejo imeti poseben pomen in značaj z ozirom na nedavno glasovanje za vrnitev v Slovenijo. Vsi zavedni Slovenci in Kočevarji bodo oddali glas in zaupanje takim možem, ki so se neustrašeno potegovali za Slovenijo. Le taki možje so nam poroki, da smemo upati v gospodarski napredek naše občine. Za nas je nepobito dejstvo, da so naši življenski interesi edino le v Sloveniji. Zato bomo sedaj pazili, da pridejo na krmilo taki možje, ki imajo pred očmi splošne gospodarske interese in ki ne zasledujejo svojih osebnih koristi, ko jim je občina samo molzna krava.

— V Novem kotu je gasilski dom dovršen. Cela stavba s stavbiščem vred je stala okoli 20.000 din. Dom, ki je sicer lesen, je na zunaj prav lična stavba, le znotranja ureditev ne odgovarja, ker se ni upošteval načrt in je zato dvorana zgubila svojo vrednost. Ni pa to krivda mojstra g. Arka, ki je svoje delo napravil brezhibno, temveč zadene krivda tistega, ki ima pri vodstvu glavno besedo in prav nič smisla za vsestransko praktično uporabo te zgradbe. Ne smemo pa pozabiti pri tem na požrtvovalnost domačinov, ki so z brezplačnim delom in materialom pripomogli, da stoji danes v sredini vasi gasilski dom, ki naj služi tistemu namenu, za katerega so se žrtvovali naši ljudje, to je, da bo zbiral pod svojo streho prostovoljne člane človeške družbe, ki so pripravljene vedno in

Beseda mladim

Nova pesem

2

„Vem, da mi bo ... toda vendar ...“

„Glej, da ne bo zahajal v slabo družbo!“

„Skrbela bom.“

„Ana in Marija ti bosta tudi v pomoč.“

A ne naprezaj jih preveč! Da se bosta učili, glej! Matej in Francek sta še otroka, ne puščaj ju preveč od doma. Obleke jima bo treba!“

„Da, raztrgana ne moreta v šolo.“

„Prve pare, ki jih prisluzim, ti bom poslal; za Francka in Mateja naj bodo. Za Franceka, za duhovnika ga bomo dali, če se bo učil in če mi Bog da srečo in zdravje. Bog daj, da bi bilo tako!“

„Bog daj.“

„Štefana in Nežke ne pušči nikamor. Na Tončka bosta pazila, na tega, ki je še v zibeli.“

„Na Tončka bosta pazila“, je vdano ponovila Ana.

„V tujino moram zanje. Za Janeza, Ano, Marijo, Mateja, Francka — za Francka da, za Štefana, Nežko, Tončka ...“

„In zame“, je dodala Ana.

„In zate in zase ...“

„Skrbela bom, da bo vse v redu, bdela bom in molila, trpela bom ...“

Na ognjišču je zavrelo mleko. Natočila mu ga je v lončeno skodelo.

„Na, Matej. Bog ve, kdaj boš spet tukaj jedel. Jej, na tu je kruh!“

„V hlevu pazi“, je govoril, ko je srebal mleko in prigrizoval kruh. „Sivka bo dobila telčka. Liski dajaj boljše krme, da se bo zredila. Na spomlad jo bomo prodali. Kadar boste orali, vprezaj Lisko in Belo; Lisko in Belo, več ...“

„Ko bomo orali, da!“

„Janez ti bo pomagal. Sem mu že naročil, kako in kaj.“

Oblačil se je in ji znova in znova naročal. Vstopil je skozi nizka vrata v hišo. V kotu je stala steklenica z blagoslovljeno vodo. Ana jo je bila pripravila, da jo sedaj ni treba iskati. Tiho po prstih se je približal vsakemu, da ga ne bi motil v snu. Pokrižal je vsakega z blagoslovljeno vodo in ga poljubil na čelo.

„Janez, Ana, Marija, Matej, Francek ... Francek, Štefan, Nežka, Tonček: Zbogom ... Zbogom!“

Nekaj ga je tiščalo v grlu, nekaj ga je stiskalo, pa sam ni vedel kaj. Prvič mora danes od hiše, prvič med neznanne ljudi. Do zdaj mu ni bilo treba, a zdaj mora zaradi otrok.

Zunaj je stal voz že naprežen. Ana je stala pred konjem in ga božala po vratu. Prijela je steklenico z blagoslovljeno vodo,

ki jo je prinesel Matej; poškopila je voz in konja in jo dala Mateju, da se je sam pokrižal.

„Ana!“

„Kaj je, Matej?“

„Skrbi, da bo vse prav!“

„Bom.“

„Zbogom.“

„Zbogom.“

Objel jo je in poljubil, ji stisnil roko, potem pa urno skočil na voz, da ne bi slišal njenega joka, da ne bi videl njenih rdečih oči in mokrih lic.

Bič je počil, da se je stresla vas in je odmevalo po dolinici; kolesa so zaškripala in voz se je premaknil.

„Zbogom ... Zbogom.“

Kopita so pela med vaškimi hišami, bič je pokal, da se je daleč razlegala njegova pesem. Vedno bolj se je oddaljevala in slednjič zamrla v nočni tišini.

Petelini so zapeli in oznanjevali dan; psi so lajali in krave so se oglašale iz hlevov. Glasovi živali so pretresali vas in se mežali v ozračju. Vas se je zganila in zaživela.

Ano je prijel krčevit jok; solze so ji zalile oči, naslonila se je na podboj in jokala, jokala. Sonce je vzhajalo, ona pa je še vedno slonela in s solznimi očmi gledala krvavo zarjo. Tan.

(Koniec)

nesrečno priskočiti v slučaju nesreče na pomoč bližnjemu, ne glede na njegov gmetni položaj in politično opredelitev.

— Župan Mihelič je izdal nedavno v Novem kotu okrožnico, ki je vsebovala med drugimi tudi te-le vrste „... Na sestanku kotarske organizacije v Čabru je bilo sklenjeno, da kdor ni organiziran v gospodarski slogi, ne bo smel delati v gozdovih, kakor tudi voziti ne, zato...“ itd. To je sedaj drugi poskus, da se vpelje pri nas organizacijo G. Sl.; prvi poskus pred par leti ni obveljal, ker se je kmalu izkazalo, da naši krajevni „voditelji“ niso dorasli nalogi, ki jo predvideva ta pri bratih Hrvatih vzorno vodena kmetijska organizacija. Tudi pred leti, ko so pri nas snovali to organizacijo, so bili naši „voditelji“ polni demagoških besed in obljub. Potem pa, ko je bilo na tem, da se uresniči in izpelje dane obljube, so na vse pozabili. Najboljše vožnje in dela so sebi navračali, se tudi medsebojno prerivali, revežem, to je tistim, katerim je organizacija prav za prav namenjena, so vrgli obrane kosti, češ, glejte siromaški... Ni torej nič čudnega, če je taka organizacija takoj splahnela kakor dim v vetru. — Ker so ostali na vodstvu naše G. Sl. do mala ene in iste osebe, zato upravičeno vprašujemo te „voditelje“, če so sedaj spremenili svojo taktiko in če imajo sedaj resen namen pomagati tistim, ki so pomoči v medsebojni slogi najbolj potrebni. Če razmotrivo gotove migljaje zgoraj označene okrožnice, nam pade v oči stavek, ki imperativno zahteva članstvo v organizaciji G. Sl. Zato se nam vsiljuje ponovno vprašanje, če je ta prostovoljna organizacija osnovana na nedemokratski podlagi, ker hoče vse naše prevoznike in gozdne delavce prisiliti — če hočejo voziti in delati — v svoje območje. Kakor smo poučeni, so po hrvatskih krajih te gospodarske organizacije postavljene na trdne temelje demokracije tako, da je vsakemu na presto dano, da se organizira ali pa ne. Te hrvatske gospodarske organizacije imajo predvsem namen, da svojim članom izposlušajo trajno delo in temu odgovarjajoči zaslužek. Dolež še nismo slišali, da bi se v hrvatskih krajih koga sililo v organizacijo in mu pretilo, da ne bo imel pravice do dela, če ne bo član te ali one organizacije, kakor nas opominja okrožnica župana iz Drage. Zato pa smo vselej opozarjali na blagodajni vpliv, ki ga pušča G. Sl. pri bratih Hrvatih; take organizacije smo si želeli tudi pri nas, ne pa take, ki ščiti samo velike in tiste, ki so slučajno pri koritu... Mi lahko naštejemo, kdo je imel pri nas doslej koristi od gotovih organizacij. — V slogi je res moč, toda le, če je neprisiljena!

Novice

Nov tehnični ravnatelj TPD. Upravni svet TPD je te dni imenoval za glav. tehničnega ravnatelja pri centrali v Ljubljani ravnatelja trboveljskega rudnika g. inž. Vitolda Biskupskega, ki je bil svoječasno tudi ravnatelj premogokopa v Kočevju.

Za inšpektorja V. pol. skupine je imenovan tukajšnji poštni upravnik g. Leon Helmih.

Napredovali so v VIII. pol. skupino sledeči učitelji in učiteljice: Rulovec Ljubica v Semiču, Vrbič Reka v Sodražici, Kralj Vilma v Kočevju (zavod za slepce), Tominc Neda v Vidnu, Pizzulin Rudolf v Kočevju, Strehovec Franc v Strugah.

V IX. pol. skupino: Bezanič Amalija v Ribnici, Košorok-Vrtovec Zora v Vidnu in Pugelj Ogrin v Strugah.

Nesreča v rudniku. Ponesrečil se je v jami ob dvigalni napravi jamski vozač Hönigmann. Pravočasno ni odskočil s konjem z dvigala. Konj se je rešil, njega pa je dvigalo zmečkalo ob steni, da je bil na mestu mrtev. Zapušča ženo in nepreskrbljene otroke! Rudar res ne ve ne ure ne dneva, kje da ga čaka smrt.

Obrtniki, pozor! Združenje obrtnikov v Kočevju pozivlja vse one obrtnike, ki uporabljajo benzin v svojem obratu za čiščenje ali sicer kot pomožno sredstvo, naj to združenju takoj javljajo, na kar jim bo Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani poslala izkaznico za dobavo benzina. Prijavo je takoj narediti, ker po 15. maju so prošnje za benzin brezpredmetne. Lastniki orožnih listov! Plačati morajo najdalje do konca septembra 1940 takso za posest in nošenje orožja, ker bo sicer proti njim uvedeno kazensko postopanje, ki je združeno z občutnim kaznovanjem.

Razglednik

Razpuščeni samostani. Kakor poročajo „Catholic Times“ 2. februarja 1940, je bilo v letih 1937 in 1938 v Nemčiji razpuščenih 678 samostanov.

Španija razganja framasone. Ministrski svet v Madridu je odobril zakon, ki prepoveduje framasonska in vsa druga tajna društva v španski državi. To je popolnoma pravilno, saj so vseh muk in trpljenja v prejšnji državljanski vojni krivi zlasti framasoni, katerih tudi pri nas ne manjka, skrito pod raznimi imeni.

Zunanji pregled

Zmaga Nemcev - umik Francozov in Angležev iz srednje in južne Norveške - Izjava Chamberlaina -

Vojaški položaj na Norveškem je opisal angleški ministrski predsednik Chamberlain v spodnjem domu silno odkritosrečno. Priznal je, da je Nemčija Anglijo na Norveškem prehitela, da jo je tudi sedaj po treh tednih bojevanja prisilila, da izprazni bojišča na južnem in srednjem Norveškem. Nemci so na Norveškem imeli premoč na kopnem, premoč v topništvu, premoč v zraku. Kljub naporom angleške mornarice, Nemcem ni bilo mogoče preprečiti dovažanja novih čet in novega orožja na Norveško. Nemško letalstvo, da je delovalo tako hudo, da Angleži niso hoteli riskirati, da bi izkrevali nove čete. Zato je vojni svet sklenil, da se bo umaknil iz južne Norveške ter se ustalil samo na severnem delu dežele. Z umikom angleško-francoske vojske je seveda norveška armada prepuščena sama sebi. Norveško vojaštvo se ponekod še vedno bori, drugod pa je izvajalo posledice iz položaja in hitro odlaga orožje. Nemci zasedajo vse doline in bodo v prihodnjih dneh gospodarji vsega srednjega in južnega dela Norveške tja do Trondhjemja. Gospodarji tudi velikih letališč na norveški obali, od koder bodo mnogo lažje napadali angleško obalo, kot je bilo to mogoče do sedaj. Angleški ministrski predsednik je v razlaganju tega koraka pojasnil, da morajo zavezniki s svojimi četami varčevati, ker se lahko zgodi, da Nemčija, ki sedi v osrčju Evrope, nenadoma napade na to ali ono stran. Zato morajo imeti zavezniki svoje sile bolj zbrane, ne pa razpršene.

Za odločnejši nastop

Toda tudi to pojasnilo v mnogih angleških listih ni moglo ugasniti nevolje, ki prihaja do izraza v vedno hujšem napadanju Chamberlaina od strani močne skupine poslancev, med katerimi se nahajajo Duff Cooper, Hore Belisha, Lloyd Georg in baje tudi kolonialni minister Eden. Posledice se bodo poznale tudi v Franciji, kjer je dobil Reynaud večino v parlamentu zaradi tega, ker je obljubil odločen nastop na Norveškem. Spricho umika zaveznikov pa bodo nekatere parlamentarne skupine, ki so za bolj odločno vojskovanje, zahtevale da tudi vlada,

Vljudno Vas prosimo, da zaostalo naročnino za leto 1939 in 1940 poravnate po priloženih položnicah čim preje.

ki je sodgovorna za dogodke na Norveškem, sprejme nujne posledice za to.

Napetost v Sredozemskem morju - Posredovanje Zedinjenih držav Sev. Amerike - Angleško-francosko in italijansko vojno brodovje odplulo na strateške točke

V ospredju dogodkov je stala nova velika napetost v Sredozemskem morju, ki je izzvala posredovanje Zedinjenih držav Severne Amerike. Spricho pisanja italijanskega tiska in mnogih izjav vodilnih italijanskih osebnosti je namreč Anglija — tako se glasi uradno poročilo izdano v Londonu — izvedla nekatere ukrepe na Sredozemskem morju. Med temi ukrepi je bila zapoved dana angleškim trgovskim ladjam, ki navadno plovejo skozi Sredozemsko morje v Indijo in na Daljni vzhod, da se te poti ne poslužujejo več, marveč, da naj plovejo okrog Afrike, ladje pa, ki tržijo po Sredozemskem morju, da naj v italijanskih pristaniščih ne pristajajo. Drugi ukrep je v svojem govoru objavil predsednik Chamberlain, ko je dejal, da je sedaj angleško brodovje zato, ker je nemško vojno brodovje dobilo na Norveškem hude rane, tamkaj razbremenjeno in da je dobilo povelje, da se zbere v Sredozemskem morju in sicer na zahodu v luki Gibraltar, na zahodu pa v egiptskem vojnem pristanišču Aleksandriji. Tudi francosko brodovje se je zbralo poleg angleškega v istih vodah.

Te angleške „ukrepe“ so različno tolmačili. Toda nikdo ni mogel zapreti oči pred dejstvom, da angleška in francoska vlada menita, da je položaj v Sredozemlju tako hud, da je treba z vso resnostjo misliti na vojaški spopad z Italijo, ki je tudi objavila svoje „ukrepe“ in se njene oborožene sile zbirajo na Dodekaneškem otočju, medtem, ko je vojska doma v pripravljenosti.

Toda v četrtek se je kar naenkrat pojavilo ameriško posredovanje. Ameriški poslanik v Rimu je obiskal Mussolinija, italijanski poslanik v Ameriki je obiskal Roosevelta. Po teh dveh poteh je ameriška vlada nekaj sporočila italijanski vladi. Ameriško sporočilo je imelo pomirjevalen učinek in so že v petek razni svetovni listi objavljali poslušljena poročila, da je napetost ponehala, da je italijanska vlada izjavila, da svojega stališča, torej svoje „neudeležbe v vojni“ ne bo spreminjala, in da se „trenutno ne nahaja v okolnostih, da bi stopila v vojno“.

Kaj je Amerika sporočila Italiji, ni znano. Nekateri listi namigujejo, da je sporočila, da bo ameriški vladi težko ohraniti nevtralnost, ako bi se požar v Evropi razbesnel vsepovsodi, drugi pa spet pravijo, da je za enkrat samo napovedala, da bo svojo trgovino z vsemi državami Sredozemskega morja prekinila, če bi napetost na tem morju še nadalje trajala.

Napetost nekoliko popustila

Dejstvo je, da je po ameriškem posredovanju napetost nekoliko ponehala in da so to ugotovili tako italijanski, nemški, kakor tudi ameriški listi. Toda s tem ni rečeno, da je kriza povsem odstranjena, kajti jedro sredozemske obolevosti še vedno obstoja, kakor to poudarjajo italijanski tolmači v tisku in v govornih besedi.

Slovenski pregovori o domači hiši o domovini

Če se mož in žena prepirata, je kačje gnezdo v hiši.

Če so otroci dobri, očeta k možu postavijo, če so pa hudobni, ga na beraško palico pripravijo.

Dober je domek, če ga tudi ni več ko za en bobek.

Običaji od starine so jak ščit domovine. Kdor na vso moč z doma sili, ta se na tujem v blato usede.

Dobra mladina — srečna domovina.

Dobro doma — kdor ga ima.

Dobro povsod — najbolje doma.

Dokler kri po žilah teče, naj se človek domu ne odreče. Šašelj.

Naša čisto domača zavarovalnica za vse vrste zavarovanj je edinole

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Požar - Življenje - Posmrtnina - Doba - Starostna preskrba - Avtomobili - Vlomska tatvina - Nezgode - Jamstvo - Steklo - Zvonovi. — Člani prejemaajo mesečnik „Našo moč“.